

Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden (deel 46)

Het Nieuwe Verbond

8 April 2024

De volgende tekst is een bericht van Corner Fringe Ministries dat werd gepresenteerd door Daniel Joseph. De originele presentatie is te bekijken op:

<https://www.cornerfringe.com/media/j2ch6n4/part-46-the-new-covenant>

*Delen van dit document zijn bewerkt uit de videoboodschap om een uitgebreid, geschreven document beter te presenteren. Er is speciale aandacht besteed aan het behoud van de oorspronkelijke context, maar dit document is niet woordelijk. Bijbelverzen staan in de rode tekst met andere citaten in blauw. Daarom wordt aanbevolen om dit document in kleur af te drukken. De Hebreeuwse woorden worden over het algemeen vergezeld van het getransliterende, Engelse woord. In de meeste gevallen moet het Hebreeuws van rechts naar links worden gelezen.

God's zegen en welkom allemaal. Dank u voor uw deelname aan aflevering 46 van onze serie *Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden*.

Vandaag zullen we ingaan op een nieuw segment dat cruciaal en van levensbelang is voor deze discussie over waarom Christen de Wet moeten behouden. In dit nieuwe segment zullen we ons verdiepen in het Nieuwe Verbond.

In de loop der jaren heb ik erkend dat er een enorme communicatie-kloof bestaat tussen de twee geloofsrichtingen. Aan de ene kant zijn er de traditionele evangelische Christenen die geloven dat de Wet aan het kruis is genageld en dat de Wet niet meer van toepassing is, omdat dit deel uitmaakt van het verlossende werk van Christus. Aan de andere kant bevinden zich de Torah-observerende Christenen die verklaren dat Jezus gekomen is om de Wet te vervullen en dat de Wet geldig is; dus gooi de Wet niet weg.

Er is een enorme communicatie-kloof, omdat wanneer Torah-observerende Christenen de geldigheid van de Wet verklaren, de andere kant hoort: "Jullie geloven niet dat Jezus iets heeft gedaan. Jullie geloven dat als de tempel zou worden herbouwd, jullie het zondoffer zouden moeten brengen." Ik kan veel andere voorbeelden geven. Ik wil eenvoudigweg benadrukken dat er een enorme communicatie-kloof is wanneer de Torah-observerende kant verklaringen doet, de andere kant iets heel anders hoort dan de intentie van hun uitspraken.

Ik zeg dit omdat dit deel van de serie bedoeld is om de communicatie-kloof te dichten en meer duidelijkheid te brengen in het begrijpen van wat het Nieuwe Verbond is. Ik heb door de jaren heen ontdekt dat veel Christenen niet precies kunnen verwoorden wat het Nieuwe Verbond is op basis van de Schrift. Zij kunnen de verschillen tussen het Oude Verbond en het Nieuwe Verbond niet definiëren aan de hand van de Schrift. Dit is een groot tekort geweest voor de

traditionele evangelische denkwijze. Daarom wil ik dit bespreken, omdat er zoveel te leren is. De Schrift biedt ons zoveel over wat het Nieuwe Verbond zelf is.

Naarmate we deze communicatie-kloof overbruggen, denk ik dat veel evangelische Christenen verrast zullen worden door de overeenstemming die we hebben, en hoeveel we Jezus werkelijk waarderen als het offer voor de mensheid en de Verlosser van Israël. Ik ben enthousiast om hierover te discussiëren, omdat dit een groot deel is van wat we moeten begrijpen met betrekking tot waarom Christenen de Wet zouden moeten naleven.

Laten we dus lezen in Hebreeën 8:7 – ⁷ **Immers, als dat eerste verbond onberispelijk geweest was, zou er voor een tweede geen plaats zijn gezocht** (nadruk toegevoegd).

Er zijn een paar dingen die ik wil noemen. Het eerste is een soort opmerking ter zijde. U ziet een leidend principe dat door de Schrift heen wordt gedragen, van het begin van het Oude Testament tot het einde van het Nieuwe Testament, dat alle dingen zijn gevestigd op het getuigenis van twee. Het is dan ook geen verrassing dat we een tweede verbond zien, en het tweede verbond is perfect van aard. Het is het complete en definitieve verbond. Ik ben niet verrast om dit te zien wanneer ik dit leidend principe begrijp.

Belangrijker nog, het tweede dat ik wil noemen, is het feit dat de schrijver het eerste verbond niet als perfect identificeerde. Er waren gebreken. We moeten ons afvragen: "Waar lag de fout? Lag het God of lag het bij ons?" Terwijl we verder gaan, vertelt de schrijver ons:

Hebreeën 8:8a – ^{8a} **Want hen berispent zegt Hij tegen hen** (nadruk toegevoegd), dit betekent dat we een probleem hebben. ²³ **Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God** (Romeinen 3:23).

Hebreeën 8:8b – ^{8b} **Zie, de dagen komen, spreekt de Heere, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond (Brit Chadashah) zal sluiten** (nadruk toegevoegd). Ik wil hier heel duidelijk zijn. Dit is niet een hernieuwd verbond, zoals sommige Torah-observerende Christenen beweren. Dit is een gevaarlijke en foutieve leer. Dit is een gloednieuw verbond.

Dit is geen herstart van hetzelfde verbond. Dit is een ander verbond. Als u bewijs hiervan wilt, kijk dan naar wat hij verder zei:

Hebreeën 8:9 – ⁹ **niet overeenkomstig het verbond dat Ik met hun vaders gesloten heb** (*lo k'brit asher karati et avotam*) – "niet overeenkomstig" betekent dat het een totaal ander verbond is, op de dag toen Ik hen bij de hand nam om hen uit het land Egypte uit te leiden. **Want zij bleven niet in Mijn verbond** en Ik heb geen acht meer op hen geslagen, zegt de Heere (nadruk toegevoegd). Dit is de tweede keer dat de Schrift de schuld bij mensen legt. Het is niet God's schuld.

Hebreeën 8:10 – ¹⁰ **Want dit is het verbond dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven en Ik zal die in hun hart schrijven** (nadruk toegevoegd).

Dit is iets gloednieuws. In het Oude Verbond nam God de Wet die Hij in stenen tafelen had gegraveerd en huisvestte deze in de Ark van het Verbond, die was ondergebracht in het Heilige der Heiligen (*Kodesh Ha’Kodashim*) van de tempel. In het Nieuwe Verbond heeft God Zijn Wet verplaatst naar het diepste heiligdom van de tempel (dat is ons lichaam), in ons hart en geest.

Merk op, dat het niet met de komst van Jezus was dat de Wet zou worden afgeschaft. Nee, de Wet zou worden verplaatst en dicht bij ons komen dan ooit tevoren. God zou ze in onze gedachten en harten schrijven, wat betekent dat we zouden branden voor Zijn Wet. We zouden in vuur en vlam staan voor Zijn geboden en Zijn rechtvaardigheid. Het zou onze wens zijn.

Ezechiël 36:27 – kijk naar wat Ezechiël zei – ²⁷ **Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt** (nadruk toegevoegd).

Hij zou ons tot rechtvaardigheid aansporen. Hoe gebeurt dat nu? Het begint niet eenvoudig met de uitstorting van de Heilige Geest, want er gebeurt iets vóór dat moment. Hierover hebben we onlangs gesproken in Johannes 7.

Johannes 7:38 – ³⁸ **Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien** (nadruk toegevoegd).

Met andere woorden, de zalving met de Heilige Geest gebeurt alleen, nadat we Jezus hebben ontvangen als de Messias, Heer en Verlosser. Dan volgt een speciale zalving waarbij God in ons hart komt. Dat is de schoonheid van deze relatie.

Laten we lezen in Exodus 25:8 – ⁸ **En zij moeten voor Mij een heiligdom maken, zodat Ik in hun midden kan wonen** (*v’asu li mikdash v’shechanti b’tocham*) (nadruk toegevoegd).

“Among them” in Hebrew is *“tavek”* hetgeen betekent “dat Ik **in** hun zal wonen.” Dat is het hart van God. God is een God van relatie. Hij wilt in ons hart wonen. Voor mij is dit zo verbluffend. God wilt een relatie. Hij wilt zo dicht mogelijk bij ons zijn. En Hij wilt dat ons hart brand voor de dingen die Hem verheugen. Dit gebeurt door Jezus te belijden en God’s Geest ons hart binnen komt. Daarnaast wil ik een interessant feitje toevoegen dat ik altijd fascinerend heb gevonden:

In Exodus 31:18, lezen we – ¹⁸ **En toen de HEERE geëindigd had met hem te spreken op de berg Sinaï, gaf Hij Mozes de twee tafelen van de getuigenis, tafelen van steen, beschreven met de vinger van God** (nadruk toegevoegd).

In de Schrift wordt ons verteld hoe deze wetten op steen zijn gegraveerd, specifiek met de vinger van God. Neem die informatie mee naar het Nieuwe Testament, en dit is wat we lezen:

In Lukas 11:20 zegt Jezus – ²⁰ **Maar als Ik door de vinger van God de demonen uitdrijf, dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen** (nadruk toegevoegd).

Jezus deed de uitspraak dat Hij demonen uitdreef. Het is duidelijk dat we begrijpen dat dit de kracht van God was. Hij verwoordde dit door te zeggen dat het met de vinger van God was. Dit is hoe hetzelfde evenement is opgetekend in het boek Mattheüs:

Mattheüs 12:28 – ²⁸ **Maar als Ik door de Geest van God de demonen uitdrijf, dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen** (nadruk toegevoegd).

Met andere woorden, de vinger van God is de Geest van God. Wanneer we in het Oude Testament lezen dat het de vinger van God was die de Wet op steen gegraveerd heeft, was het de Heilige Geest die de Wet op steen heeft gegraveerd. Diezelfde Geest die de Wet in de stenen tafelen heeft gegraveerd, heeft nu de Wet in onze harten gegraveerd. De Wet is niet afgeschaft; het is dichterbij gekomen dan ooit tevoren.

Blijf op de hoogte. We hebben nog zoveel meer te bespreken over het Nieuwe Verbond en de veranderingen die zijn aangebracht. Moge de Heer u zegenen en bewaren.